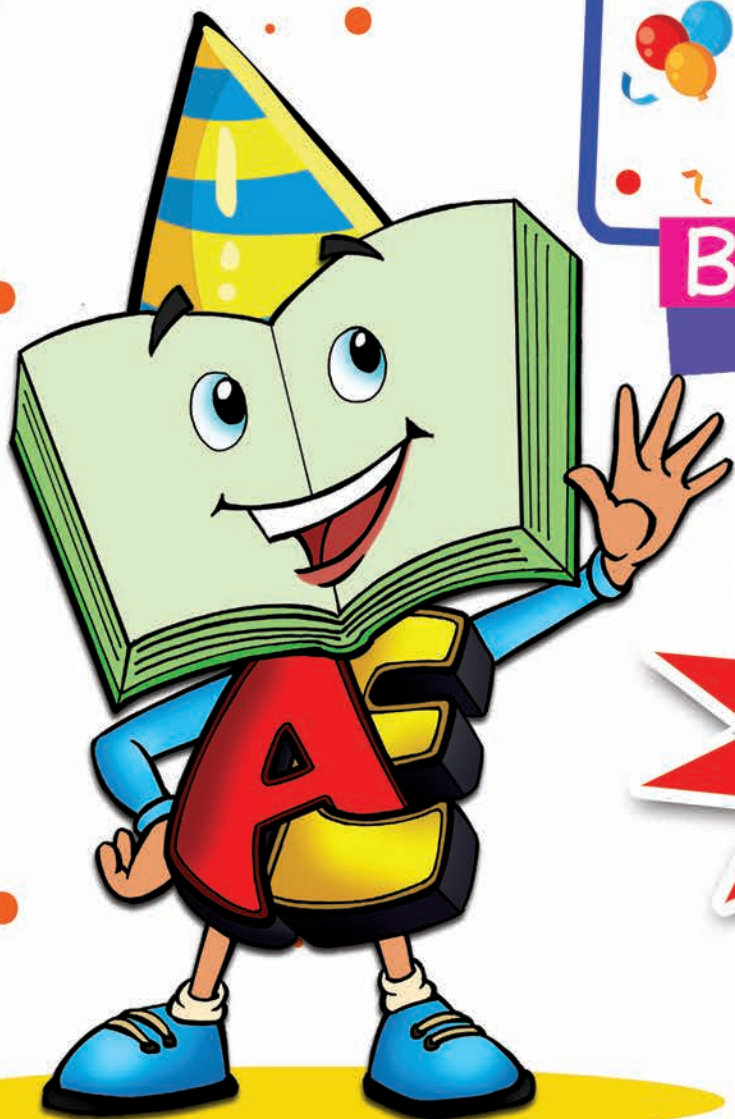

દાદા ભગવાન પરિવારનું

ઓગસ્ટ ૨૦૧૯

પ્રતિ પ્રત ભાવ : ₹ ૨૦/-

અક્રમ એક્સપ્રેસ

શબ્દોની અસર

સંપાદકીય

બાળમિત્રો,

હિન્દીમાં એક કહેવત છે, 'તોજ મોજ કે બોજ'. એટલે કે શબ્દો તોલી તોલીને બોજો.

ગુજરાતીમાં પણ કહેવત છે ને કે 'તજવારના દા સૂઝાય પણ વાણીના દા ના સૂઝાય'.

ઓહોહો... કેમ આટલું બધું ધ્યાન રાખવાનું ? વાણીથી આટલા બધા દુઃખ અપાઈ જાય છે ?

હા, આ બધું આપણે આ અંકમાંથી સમજવાનું છે. એક જ્ઞાનીઓ સમજી ગયા હતા કે વાણી ગમે તેમ વપરાય છે એના પરિણામ શું આવે છે.

માટે આવો, આ અંક વાંચીને આપણે સાચવીને બોજતા શીખીએ.

- ડિમ્પલ મહેતા

Akram Express

Editor : Dimple Mehta

Printer & Published by

Dimple Mehta on behalf of
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj - 382421,
Ta & Dist - Gandhinagar.

Owned by
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj - 382421,
Ta & Dist - Gandhinagar.

Printed at
Amba Offset
B-99, GIDC, Sector-25,
Gandhinagar - 382025.

Published at
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj - 382421,
Ta & Dist-Gandhinagar.

© 2019, Dada Bhagwan Foundation
All Rights Reserved

વર્ષ : ૧૧, અંક : ૧૨
સળંગ અંક : ૧૩૨
ઓગસ્ટ ૨૦૧૯

સંપર્ક સૂત્ર :
બાળવિજ્ઞાન વિભાગ
ત્રિમંદિર સંકુલ, સીમંદર સીટી,
રામદાસવાદ-કલોલ ટાઇપે,
મુ.પો. - અડાલજ,
જી.માંદીલગર-૩૮૨૪૨૧, ગુજરાત.
ફોન : (૦૭૯) ૩૯૮૩૦૧૦૦

email: akramexpress@dadabhagwan.org
Website: kids.dadabhagwan.org

લવાજમ (ગુજરાતી)
વાર્ષિક સભ્ય
ભારત : ૨૦૦ રૂપિયા
યુ.એસ.એ. : ૧૫ ડોલર
યુ.કે. : ૧૨ પાઉન્ડ
પાંચ વર્ષ

ભારત : ૮૦૦ રૂપિયા
યુ.એસ.એ. : ૬૦ ડોલર
યુ.કે. : ૫૦ પાઉન્ડ
D.D. / M.O. 'મહાવિદેહ
ફાઉન્ડેશન'ના નામે મોકલવો.

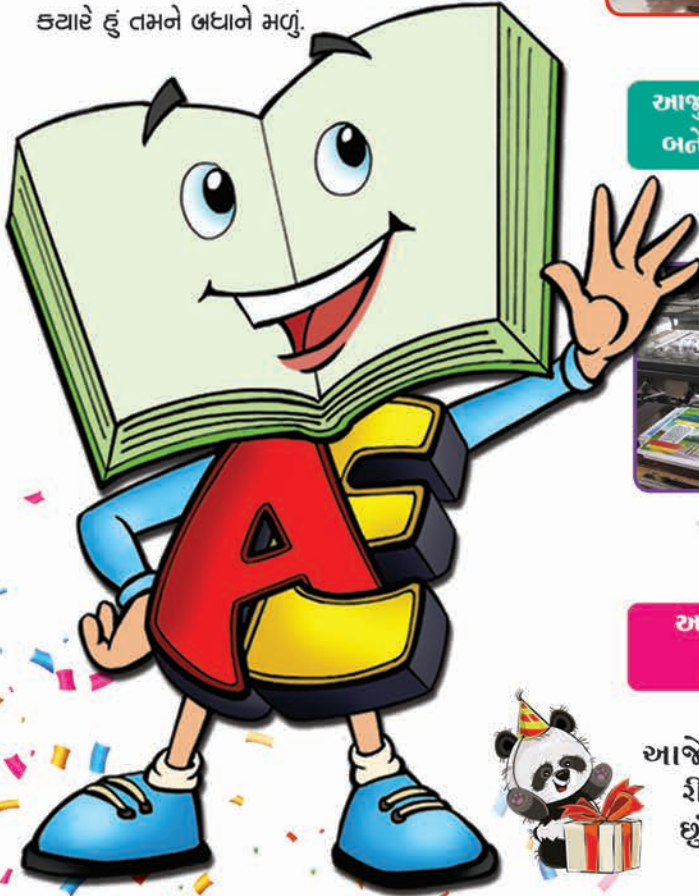
2 August 2019

HAPPY BIRTHDAY!

Akram Express

હેજો હેન્ડલ,

હું છું તમારો હેન્ડ અક્રમ એક્સપ્રેસ....આજે મારો બર્થ ડે છે. હું તમારા બધાની સાથે સેલિબ્રેટ કરવા આવ્યો છું. તમને ખબર છે, આજે હું ૧૧ વર્ષનો થયો. પૂજ્યશ્રીની ભાવનાથી મારો જન્મ થયો. પૂજ્યશ્રીએ મારા જન્મ પહેલાં પણ અને પછી પણ મારી ખૂબ સંભાળ લીધી છે... ખાસ તમારા માટે... જેથી તમને મારી કંપની ગમે. અને સાથે જ તમે બધાએ મને ખૂબ પ્રેમ આપ્યો છે. હું પણ દર મહિને રાહ જોતો હોઉં છું ક્યારે ૮ તારીખ આવે અને ક્યારે હું તમને બધાને મળું.

આજે હું તમારી સાથે મારી પર્સનલિટી વાતો શેર કરવાનો છું. જેમ બહાર જતી વખતે તમને તમારા મમ્મી તૈયાર કરે...એમ મને આખી ટીમ તૈયાર કરે છે.

તમને ગમે એવી વાર્તા લખાય.

સરસ ચિત્રો દોરાય

રંગબેરંગી કલર પૂરાય

આજુબાજુની ડિઝાઇન બને એટલે હું તૈયાર

પછી પ્રેસમાં છપાવવા જાય

અને હું તમારા ઘરે આવી જઉં.

આજે હું તમારા બધા માટે શીટર્ન ગીફ્ટ લાવ્યો છું....હૂર્રર્રર્ર....

3 Akram Express

કર્વર્ટ એન્ડ પ્લે

જેવા ડોક્ટર અને મિ.મેનન રૂમની બહાર નીકળ્યા, હોસ્પિટલ રૂમના ખૂણામાં ઊભેલા સુરભીના ફ્રેન્ડ્સને હાથ થઈ.

થેંક ગોડ, સુરભીને બે મહિનામાં સારું થઈ જશે. પણ એનાથી વધારે સારી વાત તો એ છે કે એ બે મહિના બોલી નહીં શકે.

- કોઈની મજકરી કરીએ, કોઈને આક્રોષ આપીએ એ બધું જોખમ છે.

ડેડીએ 'કન્વર્ટ એન્ડ પ્લે'નું બટન દબાવ્યું.

જયુસમાં એક ગાજર નાખશો તો મને વધારે ભાવશે.

છે ને ઈન્ટરેસ્ટીંગ ફંક્શન. સુરભી, જો તું ફક્ત 'પ્લે'નું બટન દબાવીશ તો એ તારા મનના સિગ્નલ વાંચીને એ જ રીતે બોલશે.

પણ જો 'કન્વર્ટ એન્ડ પ્લે'નું બટન દબાવીશ તો એ જ વાત, સ્પીકર મધુર અને પોઝીટીવ શબ્દોમાં બોલશે.

તે દિવસે સાંજે સુરભીના ફ્રેન્ડ્સ એની ખબર જોવા આવ્યા. તેમની સાથે બોર્ડ ગેમ રમતા, સુરભીએ હેડફોન્સ પહેરીને 'કન્વર્ટ એન્ડ પ્લે'નું બટન દબાવ્યું.

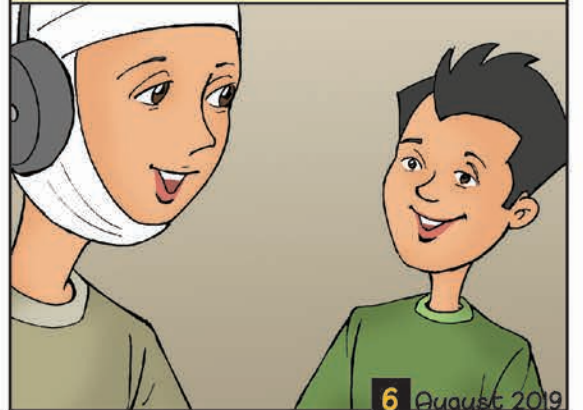

એ એ એ...નો ચીટીંગ રવિ. ઓ.કે ?

ઓકે, ઓકે. મેડમ

સ્પીકરના શબ્દ સાંભળી અને રવિનું હાસ્ય જોઈને, સુરભીને નોટીસ થયું કે શબ્દ તો એના મનના જ હતા, પણ ટોન મધુર હતો.

મતલબ એમ કે શું શબ્દ બોલાય છે, એ જ મહત્વનું નથી. પણ એ કેવા ટોનમાં બોલાય છે એ પણ એટલું જ ઈમ્પોર્ટન્ટ છે.

‘કન્વર્ટ એન્ડ પ્લે’ના દરેક શબ્દને સુરભી ધ્યાનથી ઓબ્સર્વ કરવા લાગી. ધીરે ધીરે, સુરભીની મહીં જ નેચરલ કન્વર્ટર ગોઠવાઈ ગયું.

બે મહિના પછી,

હાય એવરીવન.

હાય સુરભી. તારો અવાજ સાંભળીને કેટલું સારું લાગ્યું. સ્પીકરનો અવાજ સાંભળીને બોર થઈ ગયાં હતાં.

આ સાંભળી, સુરભીની આંખો ભીની થઈ ગઈ. તે દિવસે હોસ્પિટલ રૂમમાં, એના વિષે વાતો કરતાં ફ્રેન્ડ્સ એ વખતથી અજાણ હતા કે સુરભીને બધું સંભળાતું હતું.

આજે, એની આંખોની ભીનાશ જોઈને,

શું થયું સુરભી?

કંઈ નહીં. બસ, સાચું ભાન આવ્યું એનો આનંદ છે.

“

જ્ઞાનીઓ કહે છે...

નીચે આપેલી ખાલી જગ્યામાં જ્ઞાનીની ખૂટતી વાણી શોધવાની છે. જે તમને આ જ અક્રમ એકસપ્રેક્ષમાંથી મળશે. તો શોધો અને ખાલી જગ્યા પૂરો.

કોઈને એક શબ્દ વાંકો બોલાવો, કોઈની

અથવા

તો કોઈના માટે ઉંધા અભિપ્રાય હોય કે આ તકામો છે, કંઈ કામ તથી કરતો...એ ચ જોખમ જ છે. કારણ કે અભિપ્રાય

અને પેલાને ઘા વાગી જ જાય.

આ શબ્દો

વીસ-વીસ

ભેદ પડી જાય ને જુદાઈ થઈ જાય.

એટલે એક શબ્દ વાંકો ના નીકળવો જોઈએ.

”

૨૫ વર્ષ

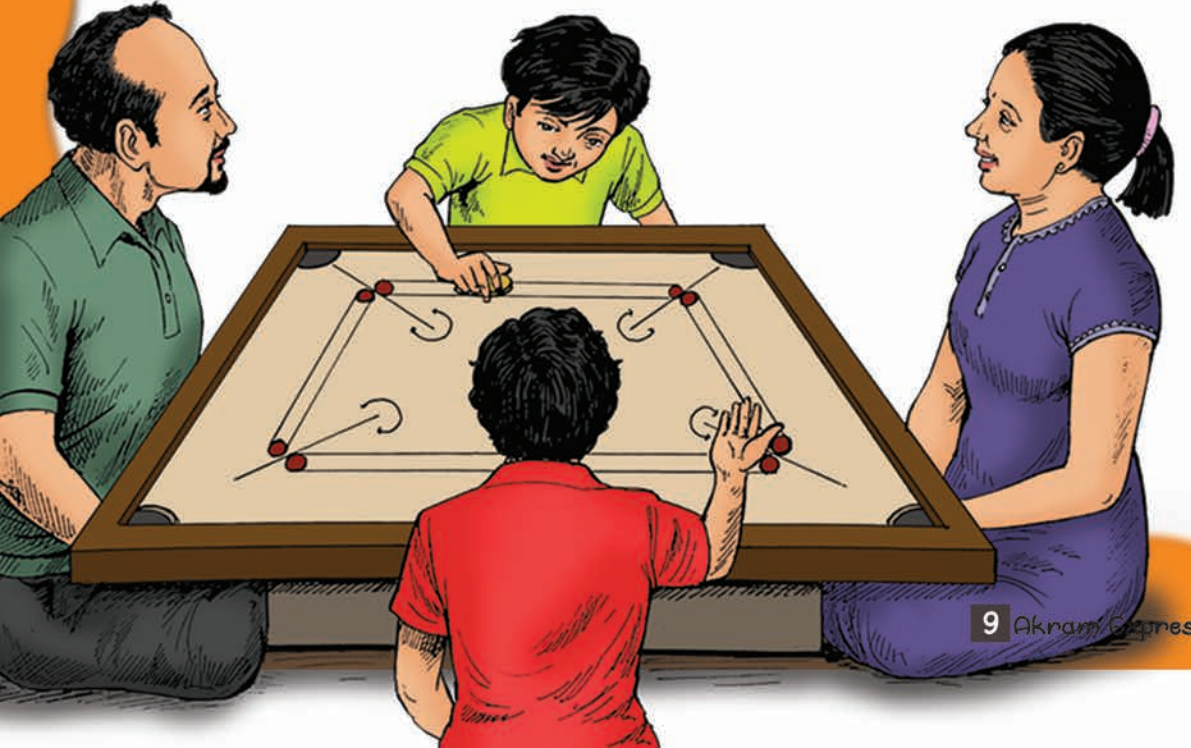
રવિવારનો દિવસ હતો. બધા બપોરે જમીને પરવાર્યા, એટલે કુશે કેરમ બોર્ડ ગોઠવ્યું.

“ચાલો મમ્મી...ચાલો યય્યા...ઈટ્સ કેરમ ટાઈમ!” લવે જાહેરાત કરી.

“લવ અને મમ્મી પાર્ટનર્સ અને યય્યા અને હું પાર્ટનર્સ.” કુશે પોતાનો મત જાહેર કર્યો. લવે વાંધો ઉઠાવ્યો, “ના, ગયા રવિવારની જ જોડી આજે ફરી નથી રાખવી. આજે હું અને યય્યા પાર્ટનર્સ.” લવ કુશની કચકચ જોઈને, એમના યય્યા રોનકભાઈએ સોલ્યુશન આપ્યું, “મારી પાસે એક બેટર આઈડિયા છે. મમ્મી-યય્યા પાર્ટનર્સ અને લવ-કુશ પાર્ટનર્સ.” બધા એગ્રી થયા અને રમવા લાગ્યા.

લવની નબળી રમત જોઈને કુશ અકળાઈ ગયો. “સાવ ડહોળ છે લવ. કેવું કોબા જેવું રમે છે. ના આવડે તો કેરમ રમવાનું છોડી દે. પાંચમાં ધોરણમાં છે પણ તારા કરતા તો પહેલા ધોરણના છોકરાયે વધારે સારું રમતા હશે.” કુશના આવાં આકરા વેણ સાંભળીને લવનું મોઢું પડી ગયું. ઉદાસ થઈને એ બીજા રૂમમાં ભાગી ગયો. મમ્મી લવની પાછળ દોડી, “લવ ! સાંભળને બેટા ! મારા કરતા તો તું ઘણું સારું રમે છે.”

કુશના ચહેરા પર હજી અકળામણ દેખાઈ રહી હતી. યય્યાએ ધીમે રહીને કુશના માથામાં હાથ ફેરવ્યો. કુશ થોડો નરમ પડ્યો. પોતાનો હાથ

લંબાવી, યધ્યાએ એક નિશાન બતાવ્યું, “ટાદ છે કુશ, ગટા મહીને તમારા માટે સેન્ડવીચ બનાવતા મને અધ્યુ વાગી ગટું હતું ?”

“હા યધ્યા, ટાદ છે,” કુશે ધીમે રહીને જવાબ આપ્યો.

“જો, એનો દા તો રૂઝાઈ ગટો છે યણ ડાદો થોડો રહી ગટો છે. હે ને ?” યધ્યાએ પૂછ્યું. કુશે ડોકું હલાવી “હા” યાડી.

“કુશ, જાણે છે, અધ્યા કરતા યણ વધુ ખતરનાક કંઈક છે જેનો દા કટારેટ નથી રૂઝાતો ?” યધ્યાએ સહેજ નિસાસો નાખ્યો.

“એ શું છે યધ્યા ?” કુશે ઉત્સુકતાથી પૂછ્યું.

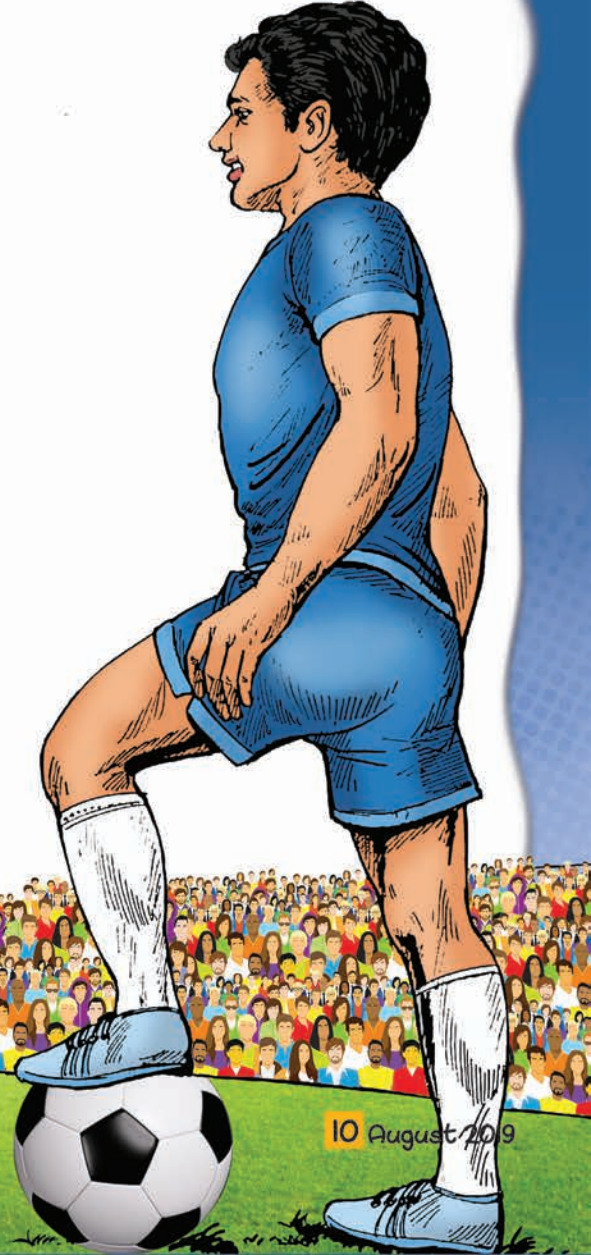
“દુઃખદાયી શબ્દ ! આશ્વેષમાં નીકળેલા શબ્દના દા સામાને વર્ષોના વર્ષો સુધી બળતરા આપી શકે. એ શબ્દના દા એવા હોટ કે એ કટારેટ ના રૂઝાટ. અને આ વાત મારાથી વધારે સારી રીતે કોણ જાણી શકે,” યધ્યાના ચહેરા યર એક નિરાશા હતી.

યધ્યાનો ગમગીન ચહેરો જોઈને કુશ ગંભીર બની ગટો. “આઈ એમ સોરી યધ્યા ! શું તમને કોઈએ એવા શબ્દો કહ્યાં છે જેની બળતરા તમને વર્ષોથી થાટ છે ?”

“ના બેટા ! કોઈએ મને નહીં, યણ મેં કોઈને એવા શબ્દો કહ્યાં હતા,” બોલતા બોલતા યધ્યાની આંખ સામે એમના બાળપણના દિવસોના

દ્રશ્યો એક યછી એક આવવા લાગ્યા અને એ ભૂતકાળમાં સરી ગ્યા...

અંડર સિક્સટીન સોકર ટુર્નામેન્ટની ફાઈનલ મેચ રમાઈ રહી હતી. હું સીટી કલબ ટીમનો કેપ્ટન અને ગોલી હતો. મારી જ ટીમમાં મારો યાકકો દોસ્ત લલિત યણ હતો. લલિતે સામેની ટીમ સામે યેનલ્ટી શોટ મારવાનો હતો. ગેમ યૂરી રસાકસી ઉચર હતી અને યતવાના આરે હતી.

10 August 2019

ગેમની છેલ્લી ૧૦ સેકન્ડ જ બાકી રહી હતી. સ્ટેડીયમ ખયાખય ભરેલું હતું. ઓડીયન્સ અને ચીય ટીમ, જલિતની હિંમત વધારવાના પ્રયત્નો કરી રહ્યા હતા. સામેની ટીમ ક્રિકેટ એક જ ગોલથી આગળ હતી. હવે જો આ પેનલ્ટી શોટ, ગોલ થઈ જાય તો બંને ટીમનો સ્કોર સરખો થઈ જાય. ટાઈ બ્રેકર રાઉન્ડ થાય તો જીતવાની શક્યતા વધી જાય.

આખી ટીમના ખેલાડીઓએ જલિત પાસે આવીને, એકબીજાના ખભે હાથ મુકીને, સર્કલ બનાવ્યું. હું પણ ત્યાં ગયો.

બોલતા બોલતા પચાના ગળામાં થોડો ડૂમો ભરાઈ ગયો. કુશ ગંભીરતાથી પચાની વાત સાંભળી રહ્યો હતો. થોડો ખોખારો ખાઈ પચાએ વાત આગળ કરી.

ઊંચા સ્વરે મેં જલિતને કહ્યું, “પાછલી સેમી ફાઈનલની ગેમ થાદ છે ને જલિત ? તારો પેલો સ્ટુપીડ શોટ ! બોલ પાસ કરવાને બદલે ૬છોળની માફક દિશા ચૂકીને તેં ઊંધો માર્યો હતો. અને સામેની ટીમનો ગોલ થઈ ગયો હતો. એ તો મારી સોલીડ ગોલ કીપિંગથી આપણે જીત્યા હતા.” તે વખતે મને ભાન જ નહોતું કે મારા આકરા શબ્દથી જલિતનો ચહેરો ફિક્કો પડી રહ્યો હતો. કોયે મને અટકાવ્યો અને જલિતનો ઉત્સાહ વધારવાનો પ્રયત્ન કર્યો, “કમોન જલિત, યુ કેન ડુ ઈટ. ચલો બોયઝ, ટેક યોર યોઝીશન્સ.” અને ગેમ ફરી શરૂ થઈ.

થાકેલો જલિત ફોકસ કરવાની કોશિશ કરી રહ્યો હતો. એમાં મેં ફરી જોરથી બુમ પાડી, “જલિત, ડોન્ટ બી એ લુઝર અગેઈન ! ગોલ થવો

જ જોઈએ, સમજ્યો ?” જલિતથી સહન ના થયું અને એની આંખો મીચાઈ ગઈ. એક ઢીલી ઢસ કિક વાગી અને ચક્રર ખાઈને એ ત્યાં જ પડી ગયો.

“ઓહ નો” કુશના મોઢામાંથી નીકળી ગયું. આગળના દ્રશ્યનું વર્ણન કરવું પચા માટે પણ અઘરું હતું. હિંમત ભેગી કરી એમણે વાત ચાલુ રાખી.

ટ્રેસિંગ રૂમમાં જ્યારે જલિત ભાનમાં આવ્યો ત્યારે એના કાને મારા આ શબ્દ પડ્યા. “જલિત લુઝરનો એ લુઝ શોટ અટકાવવો સામેની ટીમના ગોલી માટે સહેલો જ હતો. અને બસ...જીતવાની ગેમ હારી ગયા. જે ટ્રોફી, સળંગ ત્રણ વર્ષથી હું સીટી કલબને અપાવતો હતો, એ આજે હાથમાંથી જતી રહી.” હાર સહન ન થતા હું કોચ આગળ બળાયો કાઢી રહ્યો હતો.

તે દિવસ બાદ બધા જ છોકરાઓ જલિતને “જલિત-લુઝર” કહીને ચીકવવા લાગ્યા. મશ્કરી અને આક્રોષ સહન ના થતાં, થોડા જ દિવસોમાં જલિત એના મમ્મી-પચા સાથે શહેર છોડીને જતો રહ્યો.

આ સાંભળી કુશને બહુ જ દુઃખ થયું. થોડી જ વાર પહેલાં જવને કહેલા આકરા શબ્દોનો એને ખુબ પરતાવો પણ થયો. એકદમ નરમ અવાજે એણે પૂછ્યું, “તો પચા, તમે ફરી ક્યારેય જલિત અંકલને ના મળી શક્યા ?”

ત્યાં તો બારણા પરથી એક મોટો અવાજ આવ્યો, “મળ્યા ને ! ચોકકસ મળ્યા...રોનક, તારા દીકરાને ખબર નથી ?”

અવાજ સાંભળીને પચા અને કુશ ચોંકી

ગયા. બારણા ઉપર ઉભેલા મહેમાનને જોઈને, પપ્પાએ તરત જ કુશને અંદરની રૂમમાં જવા કહ્યું.

“તું ક્યારે આવ્યો, લલિત ?” રોનકભાઈએ આશ્ચર્યથી પૂછ્યું. ત્યાં તો એમની નજર કેલેન્ડર પર ગઈ અને લલિતનું આવવાનું કારણ સમજાઈ ગયું.

“જ્યારે તારું ફેલેશબેક ચાલું થયું ત્યારે,” લલિતે અક્કડ થઈને કહ્યું, “તારા દીકરાને આખી કહાની સંભળાવી દીધી તો કહાનીનો એન્ડ ના કહો કે જે લલિતને “લુઝર” કહીને તે સંબોદ્યો હતો તે જ લલિત આજે તારા ઘર અને બીઝનેસનો માલિક છે.

દઈશ,” રોનકે લલિત સામે હાથ જોડ્યા, “દોસ્ત, કયા શબ્દોથી તારી પાસે માફી માંગુ,” રોનકભાઈની આંખોમાં આંસુ આવી ગયા, “મને ભાન જ નહોતું કે મારા એ શબ્દોનો ઘા તને પચીસ વર્ષ સુધી બળતરા અને ભોગવતો આપશે. બીઝનેસ પ્રોપર્ટી કે ઘર જવાનું દુઃખ નથી પણ તને ઠેસ પહોંચાડી તેનું ગીલ્ટ અસહ્ય છે. આજે મારાથી, મારા જ શબ્દોના પડદાનો ઘોંઘાટ સહન નથી થતો...” બોલતા બોલતા રોનકભાઈ લલિતના પગે ઢળી પડ્યા.

દિલથી નીકળેલા રોનકભાઈના પશ્ચાતાપના શબ્દોથી લલિતનું કોરો હૃદય પીગળી ગયું, “આ શું કરે છે તાર,” કહી લલિતે રોનકને તરત ઊભો કર્યો અને ભેટી પડ્યો. રોનકના પસ્તાવાના બોલની

બારણા ઉપર ઉભેલા મહેમાનને જોઈને, પપ્પાએ તરત જ કુશને અંદરની રૂમમાં જવા કહ્યું.

તારા મોઢેથી નીકળેલો એ “લુઝર” શબ્દ હું પચીસ વર્ષથી ભૂલ્યો નથી. પચીસ વર્ષથી મારા જીવનનું બસ એક જ બક્ષ હતું કે એ શબ્દના પડદા તને પાછા આપું. આજે જો હવે, કોણ છે લુઝર, હં ? બાવ ઘ વે, કેવું લાગે છે પોતાના જ ઘરમાં ભાડુઆત તરીકે રહેવાનું ?” લલિત કટાક્ષમાં હાસ્યો.

“શ...શ, ધીરે બોલ લલિત, પ્લીઝ,” રોનકભાઈએ લલિતને અટકાવ્યો, “છોકરાઓને આ વાતની ખબર નથી. આ લે તારું ભાડું ભાઈ, પણ છોકરાઓને એ વાતની જાણ ના થવા

મીઠાશમાં લલિતના ઘા રૂઝાઈ ગયા.

“જુઓ પપ્પા, મેં મારા બેસ્ટ ફ્રેન્ડ બવને ‘સોરી’ કહી મનાવી લીધો અને ફરી ફ્રેન્ડશીપ કરી લીધી,” બવનો હાથ પકડી કુશ હસતો હસતો રૂમની બહાર આવ્યો. જોયું તો પપ્પા પણ પોતાના ફ્રેન્ડને ગળે મળી અત્યંત ખુશ હતા.

“મેં પણ,” કહી પપ્પાએ પ્રેમથી બવ-કુશનું માથું ચૂમી લીધું.

Fun Lab

હેતુ:

દોસ્તો ! તમે કયારેય એવો વિચાર કર્યો છે કે બીજા લોકો આપણી તરફ ખેંચાય એના માટે શું જોઈએ આપણામાં? ચાલો એજ એક પ્રયોગ દ્વારા સમજીએ કે આપણા શબ્દો અને વર્તનથી બીજાને કેવી કેવી અસરો થાય છે.

જરૂરી વસ્તુઓ:

- એક પાણીથી ભરેલું મોટું બાઉલ
- મરીનો ભૂકો
- ખાંડ
- ડિફિનિટ કન્ટેન્ટ - વાસણ ધોવાનો સાબુ
- ચમચી
- ફોપર - જેનાથી ટીપા પાડી શકાય

આ રીતે કરો:

સ્ટેપ ૧

પાણીથી ભરેલું એક મોટું બાઉલ લો. એક ચમચી વડે મરીનો ભૂકો છાંટો. તે પાણીની સપાટી પર ફેલાય જશે.

સ્ટેપ ૨

ફોપરમાં વાસણ ધોવાનો સાબુ અર્ધ ૧-૨ ટીપાં પાણીની સપાટી પર પાડો.

સ્ટેપ ૩

હવે પાણીની સપાટીમાં જે ચોખ્ખો ભાગ બન્યો છે તેમાં થોડી ખાંડ નાખીને, ચમચી વડે હલાવો.

સ્ટેપ ૪

ફરી શું થાય છે તેની નોંધ લેવી.

વિચારો:

જ્યારે આપણે વાસણ ધોવાનો સાબુ નાખ્યો ત્યારે શું થયું ? મરીનો ભૂકો તરત જ, બાઉલની કિનારી પાસે જતો રહ્યો. બરોબરને ? અને જ્યારે ખાંડ નીખી પાણી હલાવ્યું ત્યારે શું થયું ? બધો ભૂકો પાછો ભેગો થઈ ગયો.

આ તો નવી જ વાત !

સારા શબ્દો યોતાનું હિત કરે અને સામાનું હિત કરે. અને ખરાબ શબ્દો યોતાનું ય નુકસાન કરે અને સામાનું ય નુકસાન કરે.

કોઈની ગેરહાજરીમાં ય એને માટે વાંકો શબ્દ ન બોલાય. નહીં તો એને આપણી સાથે ભેદ પડી જાય. એને આપણા પર પ્રેમ જ ના આવે. એ આપણી પાસે આવે તો એને થાય કે, ખબર નહીં, આમની પાસે જઉં છું ને તો મજા નથી આવતી. આપણો વાંકો શબ્દ જ એને ઘા મારે. ભલે પ્રત્યક્ષ શબ્દ નથી બોલ્યા. તોય એને અસર એટલી બધી કરી શકે. કારણ કે અહીં બોલીએને તો ત્યાં પેલી વ્યક્તિને એના સ્પંદનો પહોંચી જાય.

કોઈ વ્યક્તિને ખરાબ કીધો,
શબ્દથી કંઈ દુઃખ
પહોંચાડ્યું, એ દા એની મહી
બિરાજેલા ભગવાનને પહોંચે
છે. તેનાથી આપણા જ
આત્મા પર આવરણ આવે
છે. એ એક એક શબ્દને
ધોવો પડશે.

હું શુદ્ધાત્મા છું.

જ્ઞાની એક કલાકની
જ્ઞાનવિધિમાં જેટલું બોલાવે
એટલું બોલેને તો આત્મા
પ્રગટ થઈ જાય. ત્યારે એ
શબ્દોમાં કેટલી શક્તિ હશે !
અને આપણે નેગેટિવ
બોલીએ એમાં માણસ કીજોમ
થતો જાય.

ઐતિહાસિક ગૌરવગાથા

(અયોધ્યાના રાજ હરિચંદ્રના એકના એક પુત્ર પૃથ્વીચંદ્રને સુવાન થતાં સંચમ અંગીકાર કરવાનો ભાવ થયો. પરંતુ માતા પિતાના આગ્રહને વશ થઈ આઠ સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કર્યા. આઠે કન્યાઓને એમણે સંચમ લેવા તૈયાર કરી. ત્યાં માતા પિતાએ એમને રાજ્ય સંભાળવાની જવાબદારી સોંપી. એક દિવસ રાજસભામાં સુધન નામના ધનાઢ્ય વેપારીએ એક આશ્ચર્ય હવે આગળ વાંચીએ.)

“હે રાજેશ્વર, હું ગજપુર નગરથી આવ્યો છું. ગજપુરમાં રત્નસંચય નામના મોટા શ્રેષ્ઠી વસે છે. તેમનાં પત્નીનું નામ છે સુમંગલા અને પુત્રનું નામ છે ગુણસાગર.

એક દિવસ નગરના રાજમાર્ગ પરથી પસાર થતા ગુણસાગરે એક મુનિરાજને જોયા. જોતાં જ તેનું મન વિરક્ત* બની જાય છે. સંચમધર્મ ગ્રહણ કરવા તત્પર બની જાય છે. તેણે માતા-પિતાને કહ્યું, “હે માતાજી, હે પિતાજી, તમે મને સુખી કરવા ઈચ્છતા હો તો મને સંચમ માર્ગે જવાની અનુમતિ આપો. સંચમ ધર્મ પામીને જ હું સુખી થઈશ.”

માતા-પિતાએ કહ્યું, “બેટા, સંચમમાર્ગે જતાં તને અમે રોકીશું નહીં. તારું સુખ એ જ અમારું સુખ છે. પરંતુ અમારી એક ઈચ્છા છે કે તું જગન કર. અમે આઠ સુંદર શ્રેષ્ઠી કન્યાઓ સાથે તને પરણાવવા ઈચ્છીએ છીએ. તું પરણીને ભલે બીજા જ દિવસે સંચમ ધર્મ ગ્રહણ કરજે. અમે તને અનુમતિ આપીશું.”

ગુણસાગરે જગન કરવાની સંમતિ આપી.

શેઠ રત્નસંચયે આઠ શ્રેષ્ઠી કન્યાઓનાં માતા-પિતાને જાણ કરી દીધી કે, “જગન પછી બીજા જ દિવસે અમારો પુત્ર સંચમ અંગીકાર ઈચ્છે છે. એટલે તમારે તમારી કન્યાઓને પરણાવી હોય તો પરણાવો.”

આઠે કન્યાઓના પિતાઓ ભેગા થયા. વિચારણા કરી, ‘જગન કરીને જો ગુણસાગર સાધુ થવાના હોય તો એમને કન્યાઓ શા માટે પરણાવવી? આપણે બીજા કોઈ શ્રેષ્ઠી પુત્રને પરણાવીશું.’

આ વાત આઠ કન્યાઓના કાને ગઈ. તેઓ ભેગી થઈ. પરસ્પર વાર્તાલાપ કરી નિર્ણય કર્યો, ‘આપણે પરણીશું તો ગુણસાગરને જ. એ ગૃહવાસમાં રહેશે તો આપણે ગૃહવાસમાં રહીશું અને એ સંચમ લેશે તો આપણે પણ સંચમ જઈશું. એ જે કરે તે આપણે કરવાનું.’

કન્યાઓએ પોતાનો નિર્ણય પોતાપોતાનાં માતા-પિતાને જણાવી દીધો. માતા-પિતાઓએ પુત્રીઓની ઈચ્છા માન્ય રાખી.

જગનમંડપમાં ગુણસાગર અને આઠે કન્યાઓના મનમાં ધર્મદયાન ચાલી રહ્યું હતું. જગન પછી બધાએ જ સંચમ ધર્મ સ્વીકારવાનો છે. એટલે સંચમધર્મની આરાધનાનું કલ્પનાચિત્ર દોરતાં દોરતાં સમતામાં સ્થિર થઈ ગયા. ગુણસાગર અને આઠે કન્યાઓ વીતરાગ બની ગયા. કેવળજ્ઞાની બની ગયા.

આકાશમાં દેવોએ દુંદુભિ* વગાડી. પુષ્પવૃષ્ટિ કરી. કેવળજ્ઞાની ગુણસાગરનો જય હો. આઠ કન્યાઓનો જય હો. જગનમંડપ કેવળજ્ઞાનના મહોત્સવનો મંડપ થઈ ગયો.

મહોત્સવ કરવા દેવલોકના દેવો ઊતરી આવ્યા. ગુણસાગર અને આઠે કન્યાઓને સાધુવેશ આપ્યો અને સ્વાર્ણકમળ* પર આરુઢ* કર્યા.

ગુણસાગરનાં માતા-પિતા આ દિવ્ય ઘટના જોઈને સમતાયોગમાં સ્થિર થઈ ગયાં. અને કેવળજ્ઞાની બન્યાં. દેવોએ એમનો પણ જયજયકાર કર્યો. સાધુવેશ આપ્યો અને સ્વાર્ણકમળ પર આરુઢ કર્યા.

હજારો નગરજનો કેવળજ્ઞાની બનેલા બનેલા સમગ્ર પરિવારનાં દર્શન-વંદન કરવા ઊમટ્યાં. હું ગુણસાગર પાસે ગયો. મેં કહ્યું, “હે ભગવંત, આવું દિવ્ય આશ્ચર્ય તો મેં પહેલીવાર જ જોયું. હું તો દેશ-વિદેશોમાં ફરનારો સાર્થવાહ છું. આ તો બહુ અપૂર્વ જોયું.”

મને કેવળજ્ઞાનીએ કહ્યું, “હે મહાનુભવ, આ આશ્ચર્યથી પણ ચક્રિયાતું આશ્ચર્ય તમે અયોધ્યામાં જોશો.”

એ સાંભળીને હું ચકિત થઈ ગયો. સર્વ કેવળજ્ઞાનીનાં દર્શન કરી મેં અત્યોદ્યાની વાટ પકડી અને આજે હું અહીં આવી છું. હે નરેશ્વર, આપની કૃપાથી એ વિશિષ્ટ આશ્ચર્ય હું અહીં જોવા ઈચ્છું છું.”

એમ કહી સુધન પોતાના સુખાસન પર બેસી ગયા.

ખૂબ શાંતિથી, સ્વસ્થતાથી, એકાગ્રતાથી રાજા પૃથ્વીચંદ્રે સુધન શ્રેષ્ઠીની દિવ્ય વાર્તા સાંભળી. એમની મનઃસ્થિતિ કમળવત્ નિર્ભય, ચંદ્ર જેવી શીતળ બનતી જતી હતી.

‘ધન્ય ગુણસાગર તમે ભવસાગર તરી ગયા. હું પિતાશ્રીના આગ્રહને વશ બની રાજા બની ગયો. હવે ક્યારે મુનિ બનીશ... ક્યારે મારો આત્મા પરમવિશુદ્ધ બનશે !’

અને એ વીચારધારા ઉંચે ચડતાં ચડતાં કર્મો ક્ષય થતાં ગયા અને પૃથ્વીચંદ્રને સિંહાસન પર બેઠાં બેઠાં કેવળજ્ઞાન પ્રગટી ગયું.

દેવોએ જયજયકાર કર્યા.

રાજસભાના ગોખમાં બેઠેલી આઠ રાણીઓએ આ અદ્ભૂત દ્રશ્ય જોયું. કેવળજ્ઞાનનું પ્રાગટ્ય અને દેવોનું આગમન... આ બધું જોઈને આઠ રાણીઓ પણ ધર્મદયાનમાં લીન બની. આઠ રાણીઓનાં મનમાં એકસરખા ભાવ. એકસરખાં પરિણામ. મન-વચન-કાયાના ત્રિગો સમતાભાવમાં સ્થિર બન્યા. આત્માએ પૂર્ણતા પામી લીધી. આઠ રાણીઓને કેવલ્યની પ્રાપ્તિ થઈ.

શાસનદેવીઓ પ્રગટ થઈ. તેમણે રાણીઓ ઉપર પુષ્પવૃષ્ટિ કરી.

સુધનને અવહાનનય આનંદ થયો. તેણે સર્વ કેવળજ્ઞાનીઓને ભાવથી વંદન કર્યા. તેણે પૃથ્વીચંદ્ર ભગવંતને કહ્યું, “હે પ્રભુ ગજપુર કરતાંય ચઢિયાવું આશ્ચર્ય અહીં જોયું. ધન્ય તમારું કુળ. ધન્ય તમારા માતા-પિતા અને ધન્ય તમારી આઠ રાણીઓ.”

અર્થ: શ્રેષ્ઠી-શેઠ, વિરક્ત-વૈરાગી, કુંકુમિ-શરણાઈ જેવું વાંજીત્ર, સ્વર્ણકમલ-સોનાનું કમલ, આરૂઢ-બેઠેલું (ભેસાડ્યું), નરેશ્વર- રાજા.

આ ગંદુ છે. ઘલ આપણે બીજું
રમકડું લઈ લેશું..!
(જેવું બબર પડે, કે આ મોંઘું છે, કે
તરત તે ગંદુ બની જાય..!)

જો..જો... ! કીડી મરી ગઈ..!
(સાવું, વાગ્યું હોય આપણને, અને મરી
જાય કીડી..? કમાલ છે..!)

હસો અને હસાવો...

નાનપણમાં કેટ-કેટલીય
વાર સાંભળેલી વાતો:

તું તો કાઠો દીકરો છે ને
મારો..?
(હા.. તો શું એમ કરીને
બધા કામ કરાવી
લેવાના..?)

સુઈ જા, નહીં તો બાવો આવશે..!
(હા જાણે બધા બાવા નવરા જ બેઠા હોય ને..!)

અધૂરી વિગત
પેજ નં - ૧૩ પરની

અક્રમ સાયન્સ કહે છે...

ધારો કે પાણી એ આપણી સ્કૂલ છે. મરીનો ભૂકડો એ આપણી આસપાસના લોકો (મિત્રો, ટીચર અને વર્ગના બીજા વિદ્યાર્થીઓ) વાસણ ધોવાનો સાબુ, એ આપણા કઠોર અને તંતીલા શબ્દો. ખાંડ એ આપણા મીઠાં અને મૃદુ શબ્દો. મરીનો ભૂકડો સાબુથી વિખેરાઈ ગયો એમ જ્યારે આપણે કઠોર અને તંતીલા શબ્દો બોલીએ છીએ ત્યારે લોકો આપણાથી દૂર જતા રહે છે જેમ ખાંડ નાખવાથી મરીનો ભૂકડો પાછો આવી ગયો. એમ આપણે જ્યારે મૃદુ અને સ્નિગ્ધ (મીઠાં) શબ્દો બોલીએ ત્યારે આયોચાય બધા આપણી તરફ આકર્ષાઈ / ખેંચાય આવે છે.

તો હવે તમને સમજાઈ ગયું ને, સ્કૂલમાં
અમુક લોકો કેમ યોધ્યુલર હોય છે અને અમુક
નહીં ...તમને કોના જેવું બનવું ગમશે ?

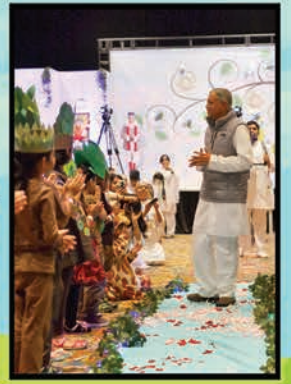
Scan QR code અને આ એક્સપરીમેન્ટ જુઓ.

<https://kids.dadabagwan.org/fun-zone/experiment-corner/effect-of-our-words/>

18 August 2019

ગુરુ પૂર્ણિમાની જલક

- આ શબ્દો એટલા બધા દુઃખ આપે છે, વીસ-વીસ વર્ષે, પચીસ વર્ષે મહી વેરના ભોગવતા આપ્યા કરે. મહી દ્વેષ થતા કરે.

મને કહેશો હું તમને
કેવો લાગું છું ?

તો તમારા મોબાઈલથી Scan કરો QR code

OR

ટાઈપ કરો - <https://bit.ly/2Yocvb3>

અકમ એક્સપ્રેસના સભ્યો માટે સૂચના

૧. આપનું વાર્ષિક લવાજમ પૂરું થાય છે તે શી રીતે જાણશો ? જો આપની આ મહિનાની આવેલ અકમ એક્સપ્રેસના કવરના લેબલ પર મેમ્બરશીપ નં.ની બાજુમાં # હોય તો જાણવું કે આ આપની છેલ્લી અકમ એક્સપ્રેસ છે. દા.ત. **AGIA4313 #** અને જો આ મહિનાના કવરના લેબલ પર મેમ્બરશીપ નં.ની બાજુમાં ## હોય તો જાણવું કે આ પછીના મહિનાની અકમ એક્સપ્રેસ છેલ્લી અકમ એક્સપ્રેસ રહેશે. દા.ત. **AGIA4313 ##**. અકમ એક્સપ્રેસ રિન્યુઅલની વિગત (લવાજમ અને સંપર્કસૂત્ર) 'સંપાદકીય' પેજ પર આપેલ છે.
૨. જો આપને કોઈ મહિનાનું અકમ એક્સપ્રેસ ન મળે તો ફોન નં. ૮૧૫૫૦૦૭૫૦૦ પર નીચેની વિગતો SMS કરવો.
- ૧) કાચી પાવતી નંબર અથવા ID No., ૨) પાકુ એડ્રેસ-પીન કોડ સહિત ૩) જે મહિનાનું મેંગેજિન નથી મળ્યું એ મહિનો.

માલિક - મહાવિદેહ ફાઉન્ડેશન વતી પ્રકાશક, મુદ્રક અને તંત્રી - ડિમ્પલ મહેતા દ્વારા
અંબા ઓફસેટ - B-99 GIDC, Sector - 25 ગાંધીનગર - ૩૮૨૦૨૫ ખાતે છપાવી પ્રકાશિત કર્યું છે.